

РЕШЕНИЕ

№ 2567

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8906** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Д. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу мълчалив отказ на Началник Отдел Пътна полиция (ОПП) - СДВР да връщане на СУМПС № [ЕИК], Контролен талон №[ЕИК] и Свидетелство за регистрация на МПС, част II (СРМПС) №[ЕИК] по молба от 21.07.2021 г., подадена от Н. К..

Жалбоподателят претендира отмяна на оспорения отказ, като излага доводи за противоречие с материалния закон и нарушение на административно производствените правила. Сочи, че в светлината на мотивите, на Решение № 3 от 23.03.2021 г. по конст. дело № 11 / 2020 г. на Конституционния съд, следва разпоредбата на чл. 159, ал. 2 от ЗДвП да се счита за противоконституционна и не следва да бъде прилагана, поради което не са налице основания за отказ на връщане на посочените документи.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и не се представлява. Заявява, че поддържа изложеното в жалбата. Моли мълчаливият отказ да бъде отменен и претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – Началник на отдел „Пътна полиция” - СДВР, редовно уведомен не изпраща представител и н взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 60-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Наказателно постановление № 20-1139-001385/06.01.2021 г., издадено от Р. Г. Б. - началник Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - [населено място] на Н. К. наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20,00 лв. за това, че е управлявал автомобил с наложено административно наказание „глоба“, което не било заплатено в срока за доброволно заплащане.

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-1139-000293 от 24.12.2020 г. е отнет СРМПС №[ЕИК], а със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-1139-000292 от 24.12.2020 г. е отнет СУМПС №[ЕИК].

По делото е приложена и справка за извършените нарушения от водача.

Н. Д. К. подава заявление № 5427 пред служители от 03 РУ-СДВР за преиздаване на СУМПС №[ЕИК] издадено на дата 16.09.2010 г. валидно до 16.09.2020 г.

Производството по заявлението завършва с издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК] издадено на 28.04.2021 г. Заявлението не е връчено, тъй като административният орган се е позовал на разпоредбата на чл. чл. 159, ал.2 от ЗДвП, според която не се издава свидетелство за управление на моторно превозно средство или негов дубликат, както и отнето свидетелство не се връща до заплащане изцяло на дължимите глоби.

На 21.07.2021 г., е подаден от Н. К. до началника на ОПП – СДВР искане за връчване на издадените документи.

На дата 17.03.2022 г. Н. Д. К. е получил електронен фиш № 2010027, електронен фиш № 2745288, електронен фиш № 3288336, електронен фиш № 4017931.

След като на г-н К. са му били връчените горесцитирани електронни фишове той е подал жалби по надлежния ред за всеки от тях и на дата 17.03.2022 г. Н. Д. К. е получил новото си СУМПС с №[ЕИК] издадено на 28.04.2021 г. Част 2-ра на свидетелство за регистрация №[ЕИК] е върнато на собственика с услуга „Пускане в движение“ на 24.03.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно нормата на чл. 149, ал. 2 АПК, мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който

административният орган е бил длъжен да се произнесе. В случая, искането до началника е подадено на 21.07.2021 г. и срокът за произнасяне е изтекъл на 21.08.2021 г., а жалбата е подадена на 03.09.2021 г., поради което същата се явява процесуално допустима.

Следва да бъде отбелязано, че сроковете за издаване на индивидуални административни актове са инструктивни и с изтичането им не се погасява правото на административния орган да издаде искания акт-това произтича от основното задължение на административните органи да се произнасят по молбите на гражданите и същият не се освобождава от това свое задължение, като не се произнася.

Съгласно нормата на чл. 50 от ЗБЛД, българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство.

В чл. 51 от ЗБЛД е определено, че Свидетелството за управление на моторно превозно средство се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Правната регламентация на издаването на свидетелство за управление на МПС се съдържа в Правилника за издаване на български лични документи. В чл. 12 от Наредба № I-157 на МВР от 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредбата/ са очертани конкретните хипотези, в т.ч. - при подмяна поради изтичане срока на валидност/ какъвто е процесният случай. Свидетелство за управление на МПС се издава и подменя въз основа на заявление по образец съгласно приложение № 2, подадено лично в звената „Пътна полиция“ на СДВР/ОД на МВР по постоянния адрес на заявителя и след представяне на лична карта или паспорт.

Съгласно чл.12, ал.3, т.1-2 от Наредбата - „Свидетелство за управление на МПС се издава в срок от: 1. при обикновена услуга до 30 дни от приемане на заявлението; 2. при бърза услуга до 10 дни от приемане на заявлението;

При приемане на заявление за издаване на български личен документ длъжностното лице го завежда в регистър. На заявителя се връчва талон за приетото заявление.

При получаване на български личен документ или при отказ да бъде издаден такъв документ заявителят или упълномощен от него представител попълва собственоръчно на указаното място в заявлението имената си, дата и място на получаване на документа или отказа и полага подпис пред длъжностното лице - чл. 10, ал. 8 от ПИБЛД.

В чл. 159, ал. 2 от ЗДвП е посочено, че не се издава свидетелство за управление на моторно превозно средство или негов дубликат, както и отнето свидетелство не се връща до заплащане изцяло на дължимите глоби.

Спорен по настоящото дело е въпросът относно приложението на разпоредбата на чл. 159, ал. 2 от ЗДвП. В разпоредбата на чл. 159, ал. 2 ЗДвП е посочено, че не се издава

СУМПС до заплащане изцяло на дължимите глоби

Основният спорен въпрос по делото е това, дали наложените глоби на Н. Д. К. са дължими. В разпоредбата на чл. 159, ал. 2 ЗДвП е посочено, че не се издава СУМПС до заплащане изцяло на дължимите глоби. Въпросът би бил ясен, ако законодателят беше установил израза „наложени глоби“. В този случай без значение остава обстоятелството дали електронните фишове са били надлежно връчени. Използването на израза „дължими глоби“ обаче налага извода, че в случая от значение е обстоятелството дали електронните фишове са влезли в сила. Едва тогава те са дължими. За да влязат в сила електронните фишове, те следва да бъдат връчени по реда на ЗАНН или по реда на специалния закон. В случая е приложима разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, съгласно която електронните фишове се изпращат с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. Видно от събраните по делото доказателства това не е направено. Направен е опит за връчване на електронните фишове на Н. Д. К. при връчване на уведомлението по чл. 30, ал. 2 АПК. Отказът обаче не е оформен по правилата на ЗАНН. Следвало е да се извърши отбелязване върху самия електронен фиш, респ. върху разписката, че лицето отказва да го получи и да се подпише от свидетел. Така както е установено в чл. 43, ал. 2 ЗАНН. В тази насока се споделят доводите, посочени в пункт 4 от жалбата, по повод на която е образувано делото.

На следващо място към дата на подаването на заявлението, липсват доказателства, затова че визираните в докладна записка № 4332р-53677 от 09.11.2020 г. електронни фишове са надлежно връчени на К. (видно от самата докладна записка) и съответно същите са били влезли в сила т.е. станали са изискуеми и съответно не са били платени от К..

Въпросът дали електронните фишове са надлежно връчени, респ. влезли в сила е изяснен и от две предходни съдебни решения на Административен съд-София град: Решение № 2133 от 01.04.2021 г. по адм. дело № 11937/2020 на АССГ, Трето отделение, 17-ти състав и Решение № 328 от 20.01.2022 г. по адм. дело № 7194/2021 на АССГ, Трето отделение, 45-ти състав.

На следващо място дори и органът признава, че при посещенията си на 05.11.2020 г., процесните електронни фишове не са връчени по надлежния ред, тъй като след това на 17.03.2022 г. на К. му са връчени електронен фиш № 2010027, електронен фиш № 2745288, електронен фиш № 3288336, електронен фиш № 4017931, което е индиция, че и административния орган не счита, че при първото си посещение на 05.11.2020 г., е налице редовно връчване на К..

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължи присъждането на разноски. Същият е претендирал разноски в размер на 10 лв., представляващи заплатена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София- град, Трето отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Д. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място] „мълчалив отказ“ на Началник Отдел Пътна полиция (ОПП) - СДВР да връщане на СУМПС № [ЕИК], Контролен талон №[ЕИК] и Свидетелство за регистрация на МПС, част II (СРМПС) №[ЕИК] по молба от 21.07.2021 г., подадена от Н. К..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: